

***การพัฒนาแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4**

นินาท พลเดช

โรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4

Corresponding author e-mail: ninatmic@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบ และ 4) เพื่อประเมินรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ครู จำนวน 9 คน ผู้ปกครอง จำนวน 36 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบ ได้แก่ ครู จำนวน 9 คน ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบ ได้แก่ ครู จำนวน 9 คน ผู้ปกครอง จำนวน 36 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน และนักเรียน จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แบบทดสอบ 4) แบบประเมิน 5) แบบวิเคราะห์เอกสาร และ 6) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ และค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า (1) องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านการเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการสร้างดิจิทัล และ ด้านการประเมินดิจิทัล (2) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สภาพที่คาดหวัง อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประเมินดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล และ ด้านการใช้ดิจิทัล 2) ผลการสร้างรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา การดำเนินการ การประเมินผล แลเงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีความถูกต้องและความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า (1) ผลการประเมินความรู้ของครู มีพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก และหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ผลการประเมินความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก 4) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไป ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2567 คิดเป็นร้อยละ 87.56 (2) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 (3) ผลการทดสอบสมรรถนะสำคัญของนักเรียนทั้งหมด 5 ด้าน ระดับดีขึ้นไป เฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 97.10 (4) ผลการประเมินความสามารถในการนำตนเองของนักเรียน ระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 96.05 (5) ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ และความพึงพอใจต่อรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหาร; เทคโนโลยีดิจิทัล; การจัดการเรียนรู้

* Received: 26 April 2025, Revised: 17 May 2025, Accepted: 17 May 2025

The Development of management model for using digital technology to promote learning management for the teachers at Nong Chik Na Rueang School, Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office Area 4

Ninat Pondech

Nong Chik Na Rueang School, Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office Area 4
Corresponding author e-mail: ninatmic@gmail.com

ABSTRACT

The research on the development of a digital technology management model to promote teacher learning management to develop the quality of students at Nong Chik Narueang School, Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 4, had the following objectives: 1) to study basic information, 2) to develop a model, 3) to trial the model, and 4) to evaluate the model. The samples used for data collection: Phase 1: study of basic information: 9 teachers, 36 parents, 7 basic education committee members, and 5 experts; Phase 2: model development: 9 experts; Phase 3: study of the results of the model trial: 9 teachers; Phase 4: model evaluation: 9 teachers, 36 parents, 7 basic education committee members, and 36 students. The research instruments were 1) questionnaires, 2) interviews, 3) tests, 4) assessment forms, 5) document analysis forms, and 6) group discussion records. Content analysis was used for the data analysis and the following statistics were used: percentage, mean, standard deviation, t-test, and relative development score. and the index of priority needs. Research results found that 1) The results of the basic data study found that (1) the components of digital technology use consisted of digital understanding, digital use, digital communication, digital creation, and digital assessment. (2) The results of the study of the current situation were practiced at a high level. The expected conditions were at the highest level. when ranked from the most to the least were digital assessment, digital communication, and digital use. 2) the results of the developed model creation consisted of principles, objectives, content, operations, evaluation, and success conditions. The model and the model manual were at the highest level of accuracy and appropriateness. 3) The results of the model trial found that (1) The results of the assessment of teachers' knowledge had developed at a very high level and after the development were higher than before the development, with statistical significance at the .01 level. (2) The results of the assessment of teachers' digital technology capabilities were at a high level overall. 4) The results of the model evaluation found that (1) the academic achievement in each subject at level 3 and above of students in primary grades 1-6 in the academic year 2024 accounted for 87.56 percent. (2) the results of the evaluation of desirable characteristics were at a good level and above. Calculated as 100 percent (3) results of the test of the important competencies of all students in 5 areas, at a good level or higher, with an average of 97.10 percent (4) results of the assessment of students' self-leadership ability, at a good level or higher, with 96.05 percent (5) results of the assessment of the feasibility and usefulness of the model, and satisfaction with the model, at the highest level.

Keywords: Management; Digital Technology; Learning Management

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลถือว่ามีบทบาทและความสำคัญอย่างมากต่อการบริหารจัดการงานในทุก ๆ องค์การ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนต่างก็ได้นำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการงานหลาย ๆ ด้านขององค์กรอย่างเช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านการศึกษา ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ถือเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญยิ่งของวงการการศึกษา ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทำให้ต้องมีการปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ผู้บริหารโรงเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องรู้และเข้าใจบริบทของโรงเรียนในยุคดิจิทัลนี้เป็นอย่างดี รวมทั้งต้องมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การบริหารโรงเรียน ห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม โดยเริ่มจากการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ในระดับบุคคล ผู้บริหารโรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูบูรณาการในศาสตร์การสอนเนื้อหาและเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนให้มีประสิทธิภาพด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้บริหารยุคใหม่ทุกระดับจึงต้องนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสนับสนุนการบริหารตามขอบข่ายงานทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารวิชาการ การบริหาร งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป เพื่อเพิ่มความสะดวกตัวในการบริหารงานของโรงเรียนทำให้เกิดการจัดการศึกษาและบริหารโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนจากคอมพิวเตอร์ ตลอดจนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

จากการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรืองที่ผ่าน พบว่า การจัดการเรียนรู้ของครูมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนน้อย เนื่องจากสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการใช้นักเรียนและครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาประกอบในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้โรงเรียนยังขาดแหล่งเรียนรู้อีกจำนวนมาก ซึ่งส่งผลต่อการคุณภาพผู้เรียนดังปีการศึกษา 2566 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เฉลี่ยร้อยละ 71.44 ร้อยละของนักเรียนที่มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เฉลี่ยร้อยละ 98.33 ร้อยละของนักเรียนที่มีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในระดับดีขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เฉลี่ยร้อยละ 87.19 ซึ่งถือว่ามียังมีจำนวนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ และผลการประเมินทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่ำกว่าระดับประเทศทุกรายวิชา ดังนี้ ภาษาไทย (ร้อยละ 51.65) ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 24.76) คณิตศาสตร์ (ร้อยละ 25.00) และวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 32.50) และผลจากการประเมินคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) การประเมินรอบที่ 4 (พ.ศ. 2565) พบว่า ประเด็นปัญหาที่สำคัญ

คือ มาตรฐานด้านคุณภาพของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ มีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ จากผลการทดสอบดังกล่าวข้างต้นโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรืองจึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างเร่งด่วน (โรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง ,2566)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีต่อตัวครูผู้สอน ผู้เรียน และคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง
4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งสามารถจำแนกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 96 คน ดังนี้ 1) ครู จำนวน 9 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน 3) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 40 คน และ 4) นักเรียน จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 ได้มาจากการเปิดตาราง Krejcie & Morgan (สุจิตรา เทียนสวัสดิ์, 2534) จากการสุ่มกลุ่มประชากรแต่ละกลุ่ม โดยการสุ่มแบบเจาะจง (กลุ่มตัวอย่างที่ 1-2) และสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีใช้ตารางเลขสุ่ม (กลุ่มตัวอย่างที่ 3-4) จากประชากร 96 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 88 คน ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้ 1) ครู จำนวน 9 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 7 คน 3) ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 36 คน และ 4) นักเรียน จำนวน 36 คน

ขอบเขตการวิจัย การวิจัยมี 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 52 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้ รูปแบบ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครู จำนวน 9 คน และระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 52 คน และนักเรียน จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบวิเคราะห์เอกสาร 2) แบบสอบถาม 3) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 4) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม 5) แบบทดสอบ และ 6) แบบประเมิน

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด หลักการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
2. สร้างเครื่องมือการวิจัยเพื่อสุ่มสาระสำคัญตามประเด็นที่ต้องการศึกษา
3. นำเครื่องมือการวิจัยที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพและพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ความครอบคลุมของประเด็นที่ใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ความถูกต้อง ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องและความเหมาะสมของข้อคำถามรายข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการว่าเหมาะสมหรือไม่ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 - 1.00
4. รวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .976
5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจัดพิมพ์เครื่องมือเป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งเครื่องมือการวิจัยให้กลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์ให้ตอบกลับ
2. ตรวจสอบและคัดแยกเครื่องมือการวิจัยที่สมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ และนำประเด็นเหล่านั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ค่าคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ และค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1.1 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมี 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเข้าใจดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล 4) ด้านการสร้างดิจิทัล และ 5) ด้านการประเมินดิจิทัล

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง และความต้องการจำเป็น ดังตาราง (n= 52)

การบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่คาดหวัง (I)			PNI _{mod}	อันดับ
	$\bar{X}$	S	ระดับ	$\bar{X}$	S	ระดับ		
1. ด้านการเข้าใจดิจิทัล	3.52	.25	มาก	4.76	.39	มากที่สุด	.26	4
2. ด้านการใช้ดิจิทัล	3.50	.28	ปานกลาง	4.80	.39	มากที่สุด	.27	3
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	3.47	.17	ปานกลาง	4.81	.34	มากที่สุด	.28	2
4. ด้านการสร้างดิจิทัล	3.62	.29	มาก	4.87	.30	มากที่สุด	.26	4
5. ด้านประเมินดิจิทัล	3.45	.29	ปานกลาง	4.83	.33	มากที่สุด	.29	1
เฉลี่ย	3.51	.12	มาก	4.82	.33	มากที่สุด	.27	

จากตาราง ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.52$, $S=.12$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการสร้างดิจิทัล ($\bar{X}=3.62$, $S=.29$) สภาพที่คาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.82$, $S=.33$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการสร้างดิจิทัล ($\bar{X}=3.87$, $S=.30$) และอันดับความต้องการจำเป็น เมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประเมินดิจิทัล (PNI=.29) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (PNI =.28) และด้านการใช้ดิจิทัล (PNI =.27) ตามลำดับ

2. ผลการสร้างรูปแบบ ที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) การดำเนินการ 5) การประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีความถูกต้องและความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

3.1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ โดยรวมมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการพัฒนา พบว่า หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผลการประเมินความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมมีความสามารถในระดับมาก ด้านที่มีความสามารถมากที่สุด คือ ด้านการเข้าใจดิจิทัล และเมื่อ

เปรียบเทียบระหว่างวงรอบที่ 1 และวงรอบที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นั่นคือความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวงรอบที่ 2 สูงกว่าในวงรอบที่ 1

4. ผลการประเมินรูปแบบ สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

4.1 ผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียน พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไปของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 คิดเป็นร้อยละ 87.56 2) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 3) ผลการทดสอบสมรรถนะสำคัญ of นักเรียนทั้งหมด 5 ด้าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับดีขึ้นไป เฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 97.10 และ 4) ผลการประเมินความสามารถในการนำตนเองของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 96.05

4.2 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักการของรูปแบบ

4.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้เรียน และการใช้สื่อการสอนด้วย Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง ประกอบการเรียนการสอน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมี 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเข้าใจดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล 4) ด้านการสร้างดิจิทัล และ 5) ด้านการประเมินดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2559: ออนไลน์) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัลเป็นทักษะในการค้นหา การประเมินผล การใช้ร่วมกันและการสร้างเนื้อหาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ความสามารถสำหรับทักษะการรู้ดิจิทัลสามารถแบ่งเป็นส่วนสำคัญ 4 ส่วน ได้แก่ 1) การใช้ (Use) หมายถึง ทักษะมวลรวมในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่หลากหลายตั้งแต่พื้นฐาน 2) การเข้าใจ (Understand) หมายถึง ทักษะที่ช่วยให้เกิดการคิดวิเคราะห์ ประเมิน สังเคราะห์ สื่อดิจิทัล จนทำให้เข้าใจถึงบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา 3) การสร้างสรรค์ (Create) หมายถึง ทักษะในการผลิตหรือสร้างเนื้อหาผ่านเทคโนโลยีที่หลากหลายอย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ และ 4) การเข้าถึงสื่อดิจิทัล ผู้ศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตด้วย ช่องทางต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของกนิชชา ศิริศักดิ์ (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับครู ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่ 2 ทักษะการ

ใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้งานสื่อ และเทคโนโลยีดิจิทัลพื้นฐานได้อย่างคล่องแคล่ว ได้แก่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ได้แก่ โปรแกรม Microsoft Word, Microsoft PowerPoint และ Microsoft Excel สื่อดิจิทัลใหม่ ๆ ได้แก่ Tablet และ smartphone และเครื่องมือทางออนไลน์ ได้แก่ Google Hotmail และ Youtube รวมถึงการใช้งานผ่านสังคมออนไลน์ ได้แก่ Facebook และ LINE โดยจะต้องสามารถนำสื่อและเทคโนโลยีเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในการเรียนและการทำงานให้เหมาะสม และองค์ประกอบที่ 3 การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การคัดเลือกสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนและการทำงานได้อย่างเหมาะสมซึ่งจะต้องคำนึงถึงเนื้อหา ระยะเวลา ความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล รวมทั้งสามารถปรับปรุงและดัดแปลงสื่อที่เลือกใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนและการทำงานมากที่สุด

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการสร้างดิจิทัล สภาพที่คาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการสร้างดิจิทัล และอันดับความต้องการจำเป็น เมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประเมินดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านการใช้ดิจิทัล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกคนเมื่อส่งบุตรหลานมาเรียนก็ต้องการที่จะให้โรงเรียนดูแล ให้การศึกษาแก่บุตรหลานดีที่สุด ให้สามารถอ่านออกเขียนได้ สามารถที่จะใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความก้าวหน้าอย่างมากในปัจจุบัน นำความรู้ประสบการณ์มาปรับใช้ในการดำรงชีวิตหรือเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป โดยการจัดการเรียนการสอนของครู และการบริหารจัดการของผู้บริหารที่มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคิวพงษ์ แอมประชา (2561: 15) ที่กล่าวว่า ความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลคือ ผู้ที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีความสุข จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในเรื่องของระบบคอมพิวเตอร์และการสื่อสารข้อมูล เพื่อจะได้ไม่ต้องหวาดกลัวต่อสภาพรอบตัวที่ล้วนแล้วแต่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกวงการไม่ต้องอยู่ในสภาพที่เรียกว่า เป็นโรคกลัวการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะได้รับประโยชน์ ดังนี้ 1) มีความสะดวกและสบายใจเมื่อใช้คอมพิวเตอร์ 2) สามารถใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือทำงานให้ตนเองได้ 3) เข้าใจสภาพสังคมที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบัน และเข้าใจแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 4) สามารถเลือกซื้อหรือคัดเลือกอุปกรณ์ในระบบคอมพิวเตอร์ที่ดีมีคุณภาพ 5) สามารถเลือกซื้อหรือคัดเลือกซอฟต์แวร์ที่ดีเพื่อใช้กับระบบฮาร์ดแวร์ที่สัมพันธ์กัน และ 6) ได้เรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้ในระบบดิจิทัล ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้กันแพร่หลายในสังคมดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของนนทวดี เทียนไชย (2563) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ มาบริหารจัดการในโรงเรียนในจังหวัดสมุทรสงคราม ใน 4 ด้าน คือ การใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียน การใช้เพื่อการบริหารและบริการทางการศึกษา การใช้ผลิตและพัฒนาบุคลากร และการกระจายโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการศึกษา และเปรียบเทียบสภาพการนำยุทธศาสตร์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มาบริหารจัดการระหว่างโรงเรียนจังหวัดสมุทรสงคราม โดยจำแนกตามขนาดและสังกัด ผลการวิจัยพบว่า 1) การนำยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มาบริหารจัดการในสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐานจังหวัดสมุทรสงคราม มีสภาพการดำเนินงานทั้งในภาพรวมและจำแนกตามยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก โดยยุทธศาสตร์การใช้ ICT เพื่อการบริหารและบริการทางการศึกษา มีระดับปฏิบัติการอยู่ในลำดับสูงสุด และยุทธศาสตร์การใช้ ICT เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรมีระดับการปฏิบัติอยู่ในลำดับต่ำสุด

3. ผลการสร้างรูปแบบ ที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) การดำเนินการ 5) การประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งรูปแบบมีความถูกต้องและความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และคู่มือการใช้รูปแบบมีความถูกต้องและความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง ได้ผ่านกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบ เกิดจากการวิเคราะห์เพื่อระบุปัญหาและความต้องการในการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรืองโดยการสังเคราะห์แนวคิดทั้งจากนักการศึกษาต่างประเทศและนักการศึกษาในประเทศ เป็นการผสมผสานหลักการแนวคิดที่ลงตัว จึงเป็นการพัฒนาตามขั้นตอนที่ถูกต้อง โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาแนวคิดรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู แนวคิดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพนักเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ บริบทของโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเกี่ยวกับการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง ดำเนินการวิเคราะห์องค์การ วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สังเคราะห์ และดำเนินการพัฒนาเพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบจึงได้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของสมฤทธิ ห้าวหาญ (2558) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบที่ใช้เป็นตัวแทนในการจัดกระบวนการจัดประสบการณ์ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) วิธีดำเนินงานแนวทางการประเมินรูปแบบและ 5. เงื่อนไขความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวิชัญ เข้มปัญญา (2562) ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการรายงานข้อมูลทางการศึกษาออนไลน์อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ระดับความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า 1) ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ โดยรวมมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก และเมื่อ

เปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการพัฒนา พบว่า หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลการประเมินความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับมาก ด้านที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากที่สุด คือ ด้านการเข้าใจดิจิทัล และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างวงรอบที่ 1 และวงรอบที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นั่นคือความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวงรอบที่ 2 สูงกว่าในวงรอบที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานตามรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง เป็นการดำเนินการร่วมกันของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ร่วมปฏิบัติงาน ส่งเสริม สนับสนุน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการนิเทศ ติดตามประเมินผลในระหว่างดำเนินการ และหลังดำเนินการตามรูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง โดยร่วมมือกับนักเรียน ผู้ปกครอง และอาศัยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจิตติมา รุ่งรัตนอุบล (2556) ได้กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความคล่องแคล่วทำงานเทคนิคจำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทักษะและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ใช้” ครอบคลุมตั้งแต่ เทคนิคขั้นพื้นฐาน คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต เช่น โปรแกรมประมวลคำ (Word processor) เว็บเบราว์เซอร์(Web browser) อีเมล และเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ สู่วิธีการขั้นสูงขึ้น สำหรับการเข้าถึงและการใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิญญู อุดระ (2559) ได้ทำการศึกษาการส่งเสริมครูพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้บนคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามบริบทและความต้องการ คู่มือการอบรมครู แบบสอบถามความพึงพอใจแบบประเมินชิ้นงาน และแบบทดสอบวัดความรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผลการส่งเสริมครูพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้บนคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า 1) กิจกรรมการส่งเสริมครู มีประสิทธิภาพ 90.75/87.15 2) การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3) การประเมินชิ้นงาน มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 4) การเรียนรู้ของผู้เข้าอบรมมีคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด

5. ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 คิดเป็นร้อยละ 87.56 2) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2567 คิดเป็นร้อยละ 3) ผลการทดสอบสมรรถนะสำคัญของนักเรียนทั้งหมด 5 ด้าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับดีขึ้นไป เฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 97.10 4) ผลการประเมินความสามารถในการนำตนเองของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับดีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 96.05 5) ผลการประเมินความ

เป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 6) ผลการประเมินความพึงพอใจของครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 7) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานร่วมกัน โดยอาศัยกระบวนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ได้เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และจากการศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีผลงานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานและใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครู ทำให้ครูได้รับทราบถึงแนวทางในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนชุมชนบ้านหนองยาวชัดเจนขึ้น ตลอดจนนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากขึ้น มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจในการเรียนมากขึ้น เห็นคุณค่าและพัฒนาตนเองให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางบวก ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของซิริสา พรหมรังสี (2558) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยทั่วไปก็เพื่อให้งานต่าง ๆ ที่ต้องรับผิดชอบสำเร็จลุล่วงด้วยดี ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญดังต่อไปนี้ 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารการศึกษาทำให้การบริหารจัดการของผู้บริหารการศึกษามีความสะดวก รวดเร็วและมีคุณภาพ 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารการศึกษาทำให้การสื่อสาร และการประสานงานด้านการบริหารการศึกษาและการปฏิรูปการศึกษาสะดวก รวดเร็ว 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารการศึกษาทำให้พัฒนาการด้านการศึกษาของประเทศดำเนินไปอย่างราบรื่นและมั่นคง และ 4) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้สามารถผลิตผู้จบการศึกษาทุกระดับที่มีคุณภาพได้ สอดคล้องกับงานวิจัยสมคิด นาคขวัญ (2561) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป ตามลำดับ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาบุคลากร โดยการฝึกอบรมปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการบริหารงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา และควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยและดำเนินการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์ต่อคุณภาพผู้เรียนและชุมชน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษารายละเอียด และวิเคราะห์รูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง ก่อนนำไปใช้

2. สถานศึกษามีความน่าเชื่อถือที่สร้างขึ้นไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม โดยสถานศึกษาสามารถปรับปรุงเพิ่มเติมรูปแบบ แผนงาน และโครงการต่างๆ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสภาพหรือบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่งด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน พบว่า สภาพที่คาดหวัง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการสร้างดิจิทัล ดังนั้น ควรมีการศึกษากลยุทธ์หรือรูปแบบการส่งเสริมการสร้างเทคโนโลยีดิจิทัล
2. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบในบริบทของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีขนาดเล็ก ดังนั้น ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่หรือโรงเรียนในระดับมัธยม เพื่อจะเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละระดับและความต้องการของสถานศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัย ดังนี้

1. จากการศึกษาการศึกษารูปแบบการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านหนองจิกนาเรือง พบว่า องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมี 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเข้าใจดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล 4) ด้านการสร้างดิจิทัล และ 5) ด้านการประเมินดิจิทัล
2. จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า อันดับความต้องการจำเป็น เมื่อจัดลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านประเมินดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านการใช้ดิจิทัล ตามลำดับ กล่าวคือ ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการประเมินและส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานของ ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การประเมินดิจิทัลก็เพื่อพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน เป็นการประเมินที่ดำเนินการไปพร้อมกับการจัดการเรียนรู้โดยการสังเกตพฤติกรรมการใช้ดิจิทัล ประเมินจากการตรวจสอบผลงานของผู้เรียน พร้อมทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของตนเอง
3. การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จได้ในปัจจุบันก็คือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กล่าวคือ ผู้บริหารและครูต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งในเรื่องของระบบคอมพิวเตอร์และการสื่อสารข้อมูล ซึ่งปัจจุบันมีความสำคัญมากที่ทุกคนต้องเรียนรู้และนำมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตให้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กณิชา ศิริศักดิ์. (2563). *การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับครู*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (2545) ฉบับที่ 3 (2553) และฉบับที่ 4 (2562). โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- ชรัส พรหมรังสี. (2557). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 3*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- ชัยวิชญ์ เข้มปัญญา. (2562). *สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนครพนม.
- ฐิติมา รุ่งรัตนอุบล. (2556). *วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. <http://www.ku-iged.psd.ku.ac.th/Download/01999213/PP-01999213.pdf>
- นันทวี เทียนไชย. (2563). *สภาพการนำยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมาบริหารจัดการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- วิญญู อุดระ. (2559). *ผลการสังเคราะห์การส่งเสริมครูพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้บนคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด*. การประชุมวิชาการระดับชาติด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ 10, กรุงเทพฯ
- ศิวพงษ์ แอมประชา. (2561). *การศึกษาความสามารถและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูการศึกษานอกระบบ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดชัยภูมิ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- สมฤทธิ ห้าวหาญ. (2558). *"รูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3"*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมคิด นาคขวัญ. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิผลการจัดระบบสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1*. *Suratthani Rajabhat Journal*, 5(2), 149-168.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2559: ออนไลน์). *รายงานประจำปี 2559 สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)*. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.